

rodne ali celo umetne in kjer mogoče, zaigrale tamburice. Tedaj šele bi počasi vstajala želja po tečajih, veselje za temeljitejšo delo. Danes pa životarimo in še ne živimo. Šele, ko bo v društvu raznoličnost dela, dovolj spremembe in zo-

pet kaj novega, bo življenje. Gibanje očisti kri in ozdravi telo. Še nekaj: Več kratkih, jedrnatih dopisov iz društev za list; v dopisih manj hvalisanja in opevanja, a več kritike, v kritiki pa več volje pomagati in sodelovati.

V NAŠI DRŽAVI.

Naša vlada pridno pripravlja razne zakone, ki bi naj uredili in izenačili v naši državi pravne razmere in koristili povzdigi gospodarstva. Stopil bo v veljavo novi kazenski zakon 1. jan. 1930. Pripravlja se zakon o hudournikih in kmetijskem kreditu. Zadnje dni so se ministri posvetovali, kako bo dala vlada nasvete in spodbudo, da se odpomore po mirazu in zimi najhujše prizadejim pokrajinam v naši državi.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Na čehoslovaškem je prevzel vlado dosedajni vojni minister Udržal. Prvi nastop Udržalove vlade je sprejela zbornica zelo zadovoljivo. Udržal je naglasil, da se bo držal v notranji in zunanji politiki smernice obolevalega prednika dr. Švehla.

Ustanovitve samostojne papeževe države so pozdravile vse velesile in večje države. Glavni tajnik Društva narodov Erik Drumond bo potoval v Rim k papežu. Drumond je katoličan in bo šlo pri tokratnem sprejemu za vstop Vatikana v Društvo narodov.

Beljševiki so prepeljali bivšega komisarja rdeče armade iz sibirskega ujetništva v Carigrad. Trocki je bolan in je njegovo življenje v nevarnosti.

V Španiji bi naj prenehala diktatura. Najprej se bo sestavila prehodna vlada z dosedanjim diktatorjem Primo de Rivero na čelu. Za to vlado bi naj zavladal na Španskem redni parlamentarizem.

Proti novemu predsedniku v Mehiki so se pojavili upori. Vstaši napadajo vlake in streljajo na vojaštvo, ki straži prevoze po železnici.

Sveta Marjeta Kortenska.

Spominski dan 22. februar.

V cvetu mladosti, izredno lepa pride Marjeta v službo k bogatemu, neoženemu plemenitašu. Njena cvetoča lepota, združena z veliko nečimernostjo ji je kmalu v globok padec. Zaplete se v grešno razmerje s svojim strastnim in brezvestnim gospodarjem. Devet let je živela brez vsake misli na poboljšanje v tem razmerju v veliko pohujšanje vsega mesteca in okolice.

Je v tem času božja milost velikokrat trkala prav glasno na srce tako strašno zaše ovce, a strast in udobno življenje, ki si ga je služila s svojim grehom, sta zaprla njene oči, da niso videle grešno-

sti tega ravnanja, in sta zakrknila njeno srce, da je bilo trdo in nedovzetno za božje klicanje. Nazadnje pa je udaril Bog sam v to življenje kakor z bliskom in gromom in mu je napravil konec. Njen gospodar je odšel na daljše potovanje in Marjeta je že nestrpno čakala njegove vrnitve. A namesto njega pribeži nekega dne domov samo njegov psiček, žalostno cvili in laja, jo vleče za obleko kakor bi hotel reči: »Pojdi z menoj!« Nič dobrega sluteč, se odpravi Margareta s psičkom; ta jo je peljal v nek gozd k kupu, ki je bil pokrit s streljo, ki jo je začel razkopavati. Marjeta odstrani streljo in med njo leži tovariš njenega grešnega življenja ves razmesarjen, oblit s krvjo, nekod že nekoliko nagnit. Ko ga vidi Marjeta takega pred seboj, ji šine skozi glavo misel: »Kje je duša nesrečnega? Kaj če je stopila v večnost po takem življenju ne-pripravljen? In jaz sem tega sokriva! Gorje mi, gorje mi!« A porodi se je v duši tudi trden sklep, da hoče zapustiti svojo lahkomišljenost in začeti novo življenje.

Takoj je začela ta svoj sklep izvrševati. Brez vsega odlašanja je zapustila hišo in kraj svoje zapravljenosti mladosti in se je vrnila v domačo hišo. A trdosrčna mačha ji pokaže vrata, češ, taka izgubljena in propadla oseba nima prostora v njeni pošteni hiši. In zopet se ji je približal izkušnjavec, ki je govoril: »Glej, zavržena si! Pa ali še nisi vedno mlada in lepa? Pojdi, služi si s svojo mladostjo in lepoto udobno, prijetno življenje!« Marjeta pa je ostala zvesta svojemu sklepu. Od svojih domačih zavržena je šla s svojim nezakonskim otrokom v bližnje mesto Kortona, kjer je opravila skesano dolgo spoved, nato pa začela spokorno življenje.

Njena lepota, na katero je bila nekoč tako ponosna in ki je bila kriva njene-ga zgrešenega življenja, ji je bila sedaj tako napoti, da jo je uničevala, kolikor ji je le bilo dovoljeno. Z ostrim postom, z bičanjem in z drugimi spokornimi vajami je krotila svoje telo. Boga pa ne-prenemoma prosila odpuščanja in usmiljenja. In Bog je skesano spokornico tako obiskoval s svojimi milostmi, kakor niti ne svetnice, ki so ostale nedolžne in neomadeževane. Imela je dar prerokovanja in spoznavanja src, dar, da je spreobračala grešnike, ozdravljala bol-nike, da je imela prikazni Matere božje in angela varuha. Na koncu svojega življenja je imela pretrpeti še grozne telesne muke, ki jih je pa vse junaško premagala, kakor tudi razne skušnjave hudega duha. 23 let je živela v tej spokornosti in je umrla 22. februarja l. 1297 po Kr.

Marjeta Kortonska je predramil iz njenega lahkomišljenega življenja pogled na že gnijočega, razmesarjenega zapeljivca. Danes je takega življenja, v katerem je živela Marjeta, veliko. Kar

pa je najžalostnejše in najhujše je to, da že toliko ljudi razjeda pogubno mišljenje: »Kaj je pa na tem življenju hudega, zakaj ne bi bilo dovoljeno?« — A treba je napraviti le nekaj pogledov, pa človek mora videti, kako tako življenje ni nič hudega, kako je dovoljeno.

Sedaj v postnem času nam kaže Cerkev trpečega Sina božjega, vsega razbičanega, krvavega, opljuvanega, na križ razpetega, v groznih mukah umirajočega. In sv. pismo tako jasno govori: »Bil je ranjen zavoljo naših grehov in raztepen radi naših hudobij.« Ko bi le hotel človek pogledati z vso resnostjo trpečega božjega Sina, kako bi mogel govoriti: »Kaj je na takem življenju hudega?«!

Drugo postno nedeljo nam kaže Cerkev spremenjenega na gori Tabor. Kristus v snežnobeli obleki s kakor solnce svetlim obrazom je podoba, ki kaže, za kako lepoto je odločena tudi vsaka kristjanova duša. A kako je duša, ki naj bi se svetila v tej krasoti, po lahkomišljenem življenju oblatena, oskrunjena, ranjena, polna najgrše gnilobe. In življenje, ki dušo tako oskruni in upropasti, bi ne bilo nič slabega?!

Seveda je danes že veliko ljudi, ki jim je trpeči Sin božji, ki jim je oskrunjena človeška duša deveta briga. Tem pa bi pokazal nekaj drugega. Pokazal bi jim številne sobe po bolnišnicah, peljal bi jih v umobolnice, pokazal bi jim vse gorje, ki je v teh prostorih, pokazal bi jim vse one, ki so radi lahkomišljenega življenja le še žalostne razvaline, ki radi tega življenja gnijejo in razpadajo pri živem telesu. Ti prizori kažejo, kako je »človeku vse dovoljeno«.

In pokazal bi jim razmesarjeno družino današnjih dni, družine, ki jim seka vedno hujše rane današnje lahkomišljeno življenje. Ta grozni ranjenec, te nesrečne družine današnjih dni govorijo, kako je »človeku vse dovoljeno«.

Ne, življenje kaže korak za korakom: »Vse, kar je proti volji božji, rodi nesrečo. Zato ne more biti vse dovoljeno.«

Papeževa zlata maša. Ker obhaja letos sv. Oče Pij XI. svoj zlati maš, se je sedma obletnica njegovega kronanja papežem v torek, dne 12. februarja, po vsem svetu praznovala z velikimi cerkvenimi slovesnostmi. Po vsej naši državi se je ta jubilej slovesno obhajal pretečeno nedeljo, dne 17. februarja. Katoličani slavijo zlato mašo svojega najvišjega poveljarja še s prav posebnim veseljem, ker je prišlo te dni do sporazuma med apostolsko Stolicco in italijansko vlado in se je papeštvo oprostilo nevrednega položaja, v katerem je bilo od leta 1870.

Delo za krščanski tisk. Velika skrb vseh papežev zadnjega časa, tako tudi sedanjega, je krščanski tisk, ker je ta velik moderen apostol za Kristusovo stvar. Posebno vneto so delovali za krščanski tisk v pretečenem letu v Belgiji. Udeleževala so se tega dela predvsem mladinska društva, veliko so storili delavci in pa žene. Takega dela je tudi pri nas še veliko treba!

Rusija v boju zoper Boga. Sedanjí vlastodržci na Ruskem delajo na vse kriplje, da bi iz duš ruskega naroda iz-

brisati vsako sled o Bogu. Lansko leto so podvzeli v ta namen najrazličnejše karate. Mesec marca je izšlo naročilo, da ne sme nobeden katoliški duhovnik občeati s papežem drugače kakor le preko sovjetske vlade. Tudi je vlada zahtevala, da morajo duhovniki odreči pokorščino svojim škofom in da ne bodo podučevali verauka mladih ljudi, ki še niso izpolnili 16. leta. Kateri duhovnik se ni hotel k temu zavezati, je bil poslan v pregnanstvo na grozen otok Solovec. — Dne 8. aprila je proglašila »Pravda«, glasilo vladne stranke, kot najvišjo strankarsko dolžnost, boj proti vsaki veri. — Kot pripravo za Veliko noč so se povsod vršila brezbožna predavanja, protiverske igre, najgrši napadi na osebo Kristusovo. Posebno so tokrat brezbožni agitatorji lovili otroke, katerih stariši so verni. — Junija je izšla določba, ki prepoveduje službo božjo in cerkvene obrede v lovarnah, delavnicah in drugih napravah. S tem so hoteli preprečiti, da bi duhovniki obiskovali bolnike in jim delili zakramente. Tudi je prepovedal ta odlok vsem verskim družbam, da bi smeli snovati društva, zbirati mladino. Nato so ustanovili še protiversko vseučilišče v Moskvi in pridobili zanj 600 dijakov in dijakinj. Za Božič pa so prepovedali postavljanje božičnih dreves in drugih svečanosti, ki bi spominjale na krščanstvo. Pa vse to brezumno divjanje ne koristi nič. Ima le malo uspeha, veliko več ljudi pa se zopet oklepa vere, ker spoznavaajo, da so bili ogoljufani in da je življenje človeške duše le Bog.

Usodna zmeta. Danes nekateri ne poznajo nujnejšega posla kakor odpraviti Kristusova načela iz zakona in iz razmerja med obema spoloma. Proglašajo v tem oziru »prostost, ki se ji ni treba ozirati na nikogar« in pa najgršo razbrdanost. Kažejo se pa tudi posledice tega razdiralnega dela. To so tako pogoste ločitve zakonov z vsemi svojimi usodnimi posledicami. To pa ni edino. Druga nesreča so bolezni, ki jih je Stvarnik postavil kot naravno kazen za nečistost. Tako se dunajski zdravniki ugotovili, da boleha več kot 20% vseh dunajskih prebivalcev na teh boleznih, da postaja število tistih deklet, ki so zastupljene in nesposobne za zakon, vsak mesec večje. Tako ljudje brez Kristusovih nauk morajo svoje duše, a ugonabljajo tudi svoje telesno zdravje.

NAŠA DRUŠTVA

Kdor hoče zastopj radio, naj si naroči srečko za 5 Din pri Prosvetni zvezi v Mariboru!

Občni zbor Krščanske ženske zveze v Mariboru je preložen na nedeljo, dne 24. februarja, ob 16. uri, v Zadrugi gospodarski banki. Udeležba obvezna za vsa članstvo! — Odbor.

Marenberg. Naše Prosvetno društvo deluje neumorno za izobrazbo tukajšnjega ljudstva. Knjižnica, koje ustanovitev je omogočila gospa Marija Štangel, vodi vestni in skrbni knjižničar Anton Vamlek in izposiže članom lepe knjige vsako nedeljo. Naši fantje so vpriporili na Silvestrov večer »Scapinove zvijače«.

dekleta pa na Svečnico igro »Jeza nad patelino« in kesa. Obojekrat so se igralci potrudili in igrali prav dobro. Po zaslugi delavnega in poštenega tujnika, gospoda Janko Torcarja, si je društvo nabavilo velik skioptikon ter je imelo doslej dvoje skioptičnih predavanj za odrasle in eno za šolsko mladino. Gospa M. Stupca nam je že dne 3. t. m. tako lepo predavala o Bernardki in o Lurski Gospej ter napravila šolarjem kakor tudi odraslim veliko nedolžnega veselja.

Sv. Barbara v Slov. gor. Bralno društvo priredi v nedeljo, dne 24. svečana, popoldne po večernicah igro »Na dan sodbe«.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Na odru Katoliškega prosvetnega društva se je upravnostno v pripravi Finžgarjeva igra »Razvalina življenja«, ki je bila v mnogočem naravnost vzorna in zgledna predstava. Dekleta so en teden nato podala »Pod božjim varstvom«: bila bi tudi lepa igra, toda morala bi se vpriporiti tako živo in tako, kakor poberje priprava, potem bi vse drugačen

Šmarje pri Jelšah. V pripravi o sprednje slovenskega samostana prihajajočega rodoljuba zanimiva turistovsko zanimiva kot, kjer vsekrog je zelen gozd, tišina, v njo odmeva zvon iz lin; kjer Savinja, Drete se spoji ravnina, a ozadje kras Solčavskih je planin; kraj, ki vreden je zanimanja, spomina. V tem slikovitem okraju se skrivajo naše skromne vasi gorjagrajskega sreza ter v teh težkih prilikah čakajo lepših časov. K nam prihajajo razen tu-

ristov tudi lesni agenti, redkokedaj tudi važni uradni funkcionarji. Težke časovne razmere zahtevajo organizirano delo za ljudsko izobrazbo, saj brez izobrazbe ni gospodarskega napredka. Osnova se je iz prosvetnih društev okrajni prosvetni odbor, ki naj nadzoruje in pospešuje tukajšnje kmečko-prosvetno delovanje, podrejeno mariborski Prosvetni zvezi. In to delo naj donese kamenčke k veliki gradnji jugoslovanske vzajemnosti. Ta krajevna razmotrivanja so napisana prosvetnim članom kot odziv na okrožnico, potom koje se sporoča za prihodnje tedne revizija delovanja prosvetnega odbora za tukajšnji okraj v Nazarijih. Revizija, ki naj vzbudi krajevna prosvetna društva iz spanja, sebičnega razveseljevanja ter molčanja k skupnemu narodnemu delu v raznih panogah, zlasti pa v kmečki stroki, na polju slovenske kmečke prosvete.

Šmarje pri Jelšah. Predzadnja nedeljo se je vršila skupna seja Prosvetnega društva, Orla in Orlic, na kateri je zastopal Prosvetno zvezo v Mariboru naš rojak monsig. Vreže. Ob zaključku seje je monsignor daroval vsem trem imenovanim društvom po 100 Din. Dar smo navdušeno sprejeli z obljubo, da bomo na polju naše prosvete napeli vse naše moči ter tako oživeli naš okraj s prosvetnimi društvi. Ze v kratkem moramo sklicati vsa že obstoječa prosvetna društva na občni zbor dekanjskega odbora, v župnijah pa, kjer še društva ne obstajajo, ista ustanoviti. Torej na delo za našo prosveto; našemu domačinu in večkratnemu dobrotniku monsig. Vrežetu pa plačaj Bog!

Zima — mraz.

Ako nastopi ostra zima, ljudje kaj radi izjavljajo, da takšne zime ne pomnijo niti najstarejši ljudje. V takih izjavah je kajpada dosti pretiravanja. Letos pa takšne izjave niso vsebovale nobenega pretiravanja. Toplomeri — boljše rečeno: mrazomeri — so zaznamenovali tako nizko stanje, da ga niti najstarejši ljudje ne pomnijo. Berolinci so posegli ne po zapiskih svojega spomina, marveč v pismene zapisnike iz leta 1855, 1850 ali celo iz leta 1830, da so našli sličnosti k letošnjemu mrazu. Dunajčani in Pražani so morali seči še dalje nazaj v preteklost ter so ugotovili, da od leta 1775 ni bilo takšne zime, kakoršna je bila pretekli t. m. Varšavani — prebivalci glavne mesta Poljske — pa se sploh niso o njej pečali s primerjevalnim mrazomerstvom, marveč so rajši skrbeli za tiste, katerim so vsled mraza 47° pod ničlo ozeblji udje telesa. Sedaj je samo v Varšavi v dneh, ko je zima bila na višini, boljše rečeno na največji nižini, vsak dan okrog 1500 ljudi moralo biti vsled ozebljih udov — spravljenih v bolnišnice. V malo boljšem položaju so bili Italijani s 37° pod ničlo, toda njihova borba proti mrazu je otežkočena s pomanjkanjem peči in kuriva. V Benetkah se je zgodila ta velika izrednost, da nekaj dni niso mogli mrličev sprati na pokopališče, ki je na otoku sv. Mihaela. Radi prevelikega ledu v kanalih pogrebne gondole (čolni) niso mogle naprej, marveč so se morale vrniti s pogrebci in mrličmi.

Kdor je tako srečen, da more v tej hudi zimi sedeti za toplo zakurjeno pečjo, se more pečati ne samo s primerjevalnim mrazomerstvom, marveč tudi z uganjanjem o razlogih te izredne zime. Učenjaki, ki se jim pravi meteorologi ali po slovensko vremenoslovci, so svojja modrovanja o tem sporočili svetu.

Nekateri so pripisali krivdo takozvanemu Zalivskemu toku, ki se je baje pomaknil od vzhoda bolj proti zapadu. Zalivski tok je nekaj toplovodni vod za vzhodne in severne dele Evrope. Izhaja iz Mehškega zaliva — odtod njegovo ime — v Srednji Ameriki s povprečno toplino 26°, kl pa v daljšem toku seveda pojema, teče skozi morje ob severo-ameriški obali, obrne se potem proti vzhodu k Evropi ter objema s svojim toplim objemom vzhodni in severovzhodni del Evrope do Grenlandije. Njegov ogrevajoči vpliv na severni del Evrope je nad vse blagodejen, ker bi brez njega ti deli bili izpostavljeni sibirski zimi ter bi se spremenili v ledeno puščobo. Ako sedaj nekateri vremenoslovci radi prehude zime valijo krivdo na Zalivski tok, to tolmačenje ni našlo odobravanja. Za nekrivdo tega toka govori dejstvo, da ravno v severnih delih Evrope, kjer on najbolj kaže svoj dobrodejni vpliv, tudi letos ni bilo tako hude zime, kakor v bolj južnih krajih. To bi mogle s hvaležnostjo posvedočiti Anglija, Danska, Norveška, Špicbergni itd. Eskimi, ki so najbolj proti severu prebivajoč narod, niso nič kaj zadovoljni s sedanjo zimo, ker jim je premila. Temperatura je v njihovih pokrajinah previsoka in zato ne morejo s svojimi sanmi na lov. Posledica je pri njih pomanjkanje živil.

Druge učenjake je letošnja zima tako presenetila, da so jo začeli proglašati kot stalno. Ledena doba se je zopet vrnila, tako modrujejo. Huš, huš: tako spreleti človeka, ko čita taka modrovanja. Ledena doba, sam led, sam sneg: to je smrt vse kulture, vsega napredka. Koga ne bi v tej mrzli zimi zazeblo do srca, ako čita tako pametna tolmačenja. Hvala Bogu, da Evropa še ni tako mrzla, da bi se morala zadovoljiti s traj